IMJFM Interdisciplinary Management Journal
Faculty of Management Science, Buriram Rajabhat University
Vol.2 No.1 January - june 2018

การจัดการความรู้เรื่องกฎหมายยาเสพติดและการถ่ายทอดแบบมีส่วนร่วมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันการเสพยาของกลุ่มเยาวชนในอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

Knowledge Management on Drug Law and Participatory knowledge transfer to Enhance Drug Prevention Effectiveness among Youth Groups in Krasang District, Buriram province

จิรเดช ประเสริฐศรี[1]

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุหรือเหตุผลต่างๆ ที่ทำให้เด็กและเยาวชนเสพยาเสพติดให้โทษ เพื่อศึกษากระบวนการจัดการความรู้ เรื่อง กฎหมายยาเสพติดให้แก่กลุ่มเยาวชน และเพื่อศึกษาแนวทางในการป้องกันการเสพยาเสพติดของกลุ่มเยาวชนจากการจัดการความรู้ กลุ่มตัวอย่าง มีอยู่ 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 เด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 15-20 ปี ที่อาศัยอยู่ในอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวนทั้งหมด 400 คน โดยการสุ่มแบบง่าย (Simple Sampling) กลุ่มที่ 2 กลุ่มครู จำนวน 20 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถามเชิงสำรวจ แบบสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุหรือเหตุผลต่างๆ ที่ทำให้เด็กและเยาวชนหันไปเสพยาเสพติดให้โทษ ด้านที่จัดอยู่ในระดับ มากที่สุด ได้แก่ พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด และอิทธิพลจากสื่อสิ่งพิมพ์ โดยรายละเอียดที่ต้องใส่ใจคือ การคบเพื่อนโดยไม่สนใจว่าเขาจะติดยาหรือไม่ และเว็บไซต์ที่ไม่พึงประสงค์ ส่วนกระบวนการจัดการความรู้ที่มีประสิทธิภาพได้แก่ การจัดกระบวนการการมีส่วนร่วมของเยาวชนในการศึกษากฎหมายแล้วแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่วนการป้องกันในการเสพยาเสพติดนั้น ได้แก่ การสร้างความตระหนักและปลูกจิตสำนึกให้เห็นถึงโทษของยาเสพติดและสร้างสโลแกนที่ในระดับวัยรุ่นเพื่อไม่หลงผิด

คำสำคัญ : การจัดการความรู้, กฎหมายยาเสพติด, การถ่ายทอด, การมีส่วนร่วม

ABSTRACT

The purposes of this research were to investigate the causes or reasons of children and young to take the narcotic drugs, to study the process of knowledge management on drug law for youth and to study the prevention guidance of drug abuse among youth from knowledge management. The samples were the first groups were the 400 children and youth aged 15-20 years living in Krasang district, Buriram Province using Simple Sampling and the second group were the 20 teachers by using the Purposive Sampling. The tools for this research were a questionnaire survey, interview and group discussion. The statistics used in this research were percentage, mean and standard deviation. The highest level of risk behavior was drug addiction. And influence from print media. The research result were found that the important things was the risk behavior for taking the drug and the influence from the media, that is, the details to pay attention was the friendship as a friend by doing not care if they was addicted or not,

---

[1]สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษย์ศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

and the pornographic website. The effective knowledge management process was the organizing of the process of youth participation in law education and then exchanging learning. The prevention of narcotics was to raise the awareness of drug addiction and created a slogan at the teenager level to not go astray.

Keywords : Knowledge Management, Drug Law, Transmission, Participation

บทนำ

ปัญหายาเสพติดในประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงและขยายตัวมากขึ้นจากผลของการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี การพัฒนาทางเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วส่งผลให้โครงสร้างทางสังคมเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ขาดพลังและขาดความสมดุลในการพัฒนา สถาบันหลักทางสังคมหลายสถาบันเกิดความอ่อนแอ เป็นช่องว่างทำให้ปัญหายาเสพติดแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วและกว้างขวางมากขึ้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดไม่ว่าจะเป็นนายทุนผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้นำเข้า และส่งออกยาเสพติด อาศัยผลพวงจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนำยาเสพติดทั้งที่มีอยู่เดิมและชนิดใหม่เข้ามา เผยแพร่ในหมู่ประชาชนในแต่ละกลุ่ม ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ยาเสพติดเป็นปัญหาที่ “เป็นภัยคุกคาม กัดกร่อน บ่อนทำลาย”ประเทศไทยส่งผลกระทบอย่างกว้างขวางทั้งต่อปัจเจกบุคคล และสังคมส่วนรวมในมิติต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น 1) ผลกระทบต่อตัวบุคคล ยาเสพติดทุกชนิด จะมีผลกระทบโดยตรงต่อร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะด้านบุคลิกภาพและสุขภาพอนมัย ความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน 2) ผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชนและสังคม ครอบครัวที่มีผู้ติดยา มักได้รับความเดือดร้อนจากผู้ติดยาในทุกด้าน นำไปสู่ความยุ่งยาก ขัดแย้ง แตกแยก และสิ้นเปลืองในการแก้ปัญหา 3) ผลกระทบต่อการบริหารจัดการภาครัฐ คดียาเสพติดที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นภาระต่องานด้านกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบ 4) ผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ การผลิตและการค้ายาเสพติดจัดเป็นกลุ่มธุรกิจ และเศรษฐกิจนอกกฎหมายที่ไม่ก่อให้เกิดการผลิต 5) ผลกระทบต่อความมั่นคงและชื่อเสียงของประเทศ สาเหตุเนื่องจากปัญหายาเสพติดได้ส่งผลต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับประเทศเพื่อบ้าน จากผลกระทบทั้ง 5 ประการนั้น ผู้ที่จะเป็นกำลังแห่งชาติในอนาคตมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาและเรียนรู้ข้อเสียของยาเสพติดว่ามีโทษมากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเพื่อที่จะจัดการความรู้ให้เกิดขึ้นต่อเด็กและเยาวชน โดยมุ่งศึกษาอยู่ที่อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งจากรายงานของสาธารณสุขจังหวัดพบว่า (รายงานประจำปี 2557) ผู้ป่วยที่ติดยาเสพติดยังมีจำนวนมากอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มเด็กและเยาวชนเป็นกลุ่มที่มีความสุ่มเสี่ยงต่อการติดยามากที่สุด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเพื่อที่จะแก้ปัญหานี้โดยการศึกษาว่ามีสาเหตุอะไรบ้างที่จะทำให้เด็กและเยาวชนเหล่านั้น มุ่งที่จะเสพยาเสพติด ศึกษาและจัดการความรู้ในเรื่องกฎหมายพร้อมทั้งถ่ายทอดความเพื่อให้เด็กและเยาวชนเหล่านั้นได้ทราบถึงโทษต่างๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบันอย่างทั่วถึง และค้นหาแนวทางในการป้องกันการเข้าไปเสพยาเสพติดให้โทษ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสาเหตุหรือเหตุผลต่างๆ ที่ทำให้เด็กและเยาวชนเหล่านั้นไปเสพยาเสพติดให้โทษ โดยมุ่งเป้าไปที่กลุ่มเยาวชน
2. เพื่อศึกษากระบวนการจัดการความรู้ เรื่อง กฎหมายยาเสพติดให้แก่กลุ่มเยาวชน
3. เพื่อศึกษาแนวทางในการป้องกันการเสพยาเสพติดของกลุ่มเยาวชนจากการจัดการความรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 ขั้นตอนการเตรียมการ

1. จัดประชุมคณะนักวิจัยเพื่อชี้แจงรายละเอียดงานวิจัย และร่วมกันวางแผนเพื่อดำเนินการวิจัย ในแต่ละขั้นตอน โดยหัวหน้าโครงการเป็นผู้รับผิดชอบรายละเอียดบทที่ 1 บทที่ 2 และบทที่ 3 ส่วนในรายละเอียดบทที่ 2 นั้น ให้คณะนักวิจัยแบ่งหน้าที่ในการรับผิดชอบศึกษาเอกสารและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. จัดประชุมคณะนักวิจัยเพื่อรวบรวมข้อมูลเนื้อหาในบทที่ 2 และสร้างเครื่องมือเบื้องต้น เพื่อรวบรวมข้อมูลต่างๆ เพื่อนำมาประกอบในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างงานวิจัย

3. ติดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จากนั้นทำการสำรวจข้อมูลประชากร เพื่อนำมาคัดเลือก และลงพื้นที่เบื้องต้นเพื่อทำการรวบรวมข้อมูลที่จะใช้ให้เป็นประโยชน์ในการวิจัย

4. จัดประชุมคณะนักวิจัยเพื่อสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเช่น แบบสอบถามเพื่อสำรวจข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยแบบสอบถามนั้น ภายหลังจากที่สร้างเสร็จแล้ว ได้นำมาตรวจสอบค่าความเที่ยงตรง กล่าวคือ ค่าความเชื่อมั่น จากผู้เชี่ยวชาญจำนวนทั้งหมด 3 ท่าน ได้แก่ รศ.ดร.ปรีชา ปาโนรัมย์ ผศ.ดร.กุลกันยา ศรีสุข และ รศ.สายใจ ทันการ จากนั้นนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างอื่นจำนวนทั้งหมด 30 คน และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ได้ค่าอยู่ที่ 0.96

5. จัดนักศึกษาซึ่งเป็นผู้ช่วยนักวิจัยจำนวน 35 คน เพื่อให้เข้าไปเก็บรายละเอียดข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 400 คน

6. จัดอบรมในลักษณะเป็นการจัดการความรู้เกี่ยวกับกฎหมายยาเสพติดให้กับกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนดไว้

ระยะที่ 2 ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

7. กำหนดให้ผู้ช่วยนักวิจัยแต่ละคน เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ตามแบบที่กำหนด

8. คณะนักวิจัยลงพื้นที่สัมภาษณ์คณะครูฝ่ายปกครองจำนวนทั้งหมด 20 คน

ระยะที่ 3 ขั้นตอนการประมวลผลข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

9. ลงรหัส ตรวจสอบรหัส นำข้อมูลเข้าเครื่อง และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ จากนั้นทำการประมวลผล สรุปตามค่าสถิติต่าง ๆ และสรุปรายละเอียดทั้งเชิงปริมาณและเชิงเนื้อหา

10. เขียนรายงานผลบทที่ 4 และสรุปผลบทที่ 5 จากนั้นทำการสรุปผลการวิจัยแบบย่อ และจัดประชุมคณะนักวิจัย ตัวแทนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และนักวิชาการด้านกฎหมาย เพื่อทำการวิเคราะห์ผลของการวิจัย องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากงานวิจัยมีความถูกต้องสมบูรณ์มากน้อยเพียงใด

ระยะที่ 4 การเขียนรายงาน และการเผยแพร่ผลงาน

11. เขียนรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ จำนวน 15 เล่ม จัดทำบทสรุปผู้บริหาร จัดทำบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสาร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ประชากรได้แก่ กลุ่มที่ 1 เด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 15-20 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 1,500 คน กลุ่มที่ 2 ได้แก่ ครูโรงเรียนที่ดำเนินการวิจัย จำนวนทั้งหมด 820 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ได้แก่ เด็กและเยาวชนอายุระหว่าง 15-20 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวนทั้งหมด 400 คน โดยการสุ่มแบบง่าย (Simple Sampling) กลุ่มที่ 2 ครูจำนวน 20 คน ใช้แบบเจาะจงเฉพาะครูฝ่ายปกครอง (Purposive Sampling)

ขั้นตอนและวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1. แบบสอบถามเชิงสำรวจ ใช้การวิเคราะห์ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ โดยใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรายงานผลเป็นตาราง

2. แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อ โดยทีมคณะนักวิจัย และเชิญผู้เชี่ยวชาญทำการวิพากษ์

3. แบบสังเกต ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยทีมคณะนักวิจัย และเชิญผู้เชี่ยวชาญทำการวิพากษ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเชิงสำรวจ จะใช้วิธีการวิเคราะห์ด้วยเครื่องมือคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งมีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาสภาพการใช้งาน โดยหาจากค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถาม และนำรายด้านของแต่ละกิจกรรมมาทำการวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยใช้วิธีการให้คะแนน น้ำหนักสมมติของตัวเลือกที่เป็นคำตอบในแต่ละข้อ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545)

คะแนนเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.51 – 4.00	หมายถึง ปรับปรุงมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง ปรับปรุงปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง ปรับปรุงเล็กน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง ปรับปรุง

ส่วนการวิเคราะห์จากแบบสัมภาษณ์เชิงลึกนั้น ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยมีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎี แนวคิดทางบริหารจัดการ

สรุปผลการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอสรุปผลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในเบื้องต้นก่อน แล้วจึงจะอธิบายเพื่อตอบคำถามการวิจัยในแต่ละประเด็น ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเยาวชนจำนวนทั้งหมด 400 คน ส่วนใหญ่จะเป็นเพศชาย มีอายุ 18 ปี มีสถานภาพ โสด กำลังศึกษาอยู่ในระดับ อุดมศึกษา

2. วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาสาเหตุหรือเหตุผลต่างๆ ที่ทำให้เด็กและเยาวชนเหล่านั้นไปเสพยาเสพติด ให้โทษ โดยมุ่งเป้าไปที่กลุ่มเยาวชน ซึ่งพบ ดังนี้

2.1 ด้านอิทธิพลที่มาจากเพื่อน โดยภาพรวม จัดอยู่ในระดับ มาก (443) แต่เมื่อพิจารณาเข้าไปในรายละเอียดพบว่า ที่จัดอยู่ในระดับ มากที่สุด ได้แก่ เพื่อชักชวนให้รู้จัก (4.56) ที่จัดอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ เพื่อนมีอิทธิพลมากๆ ต่อตัวเรา ที่จัดอยู่ในระดับ ปานกลาง ได้แก่ เพื่อนชักชวนให้ซื้อ (3.50) รองลงมาคือ มีเพื่อนช่วยประสานและติดต่อให้ (3.39) และ เพื่อนชักชวนให้รู้จักกับคนขาย (3.33)

2.2 ด้านอิทธิพลจากครอบครัว โดยภาพรวมแล้วมีอิทธิพลอยู่ในระดับ มาก (4.02) แต่เมื่อพิจารณาเข้าไปในรายละเอียดพบว่า ที่จัดอยู่ในระดับ มากที่สุด ได้แก่ พ่อแม่ไม่สนใจ ไม่ให้ความอบอุ่น (4.72) ที่จัดอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ พ่อแม่ ปล่อยปละละเลยในการดูแล (4.49) รองลงมาคือ พ่อแม่กินเหล้า ทะเลาะกันทุกวัน (4.41) และมีความเครียดอยู่ภายในบ้าน ไม่ค่อยมีความอิ้มแย้มแจ่มใส (4.40) ที่จัดอยู่ในระดับ น้อย ได้แก่ พ่อแม่แยกทางกัน (2.09)

2.3 ด้านความรู้ โดยภาพรวมแล้ว ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินตนเองว่า มีความรู้ในระดับ น้อย (2.27) แต่เมื่อพิจารณาเข้าไปในรายละเอียดพบว่า ที่ประเมินตนเองอยู่ในระดับ ปานกลาง ได้แก่เรื่อง ความรู้เรื่องข้อมูลข่าวสารของยาเสพติด (2.51) ที่ประเมินตนเองอยู่ในระดับ น้อย ได้แก่ เรื่อง มีการอบรมเรื่อง ความรู้ยาเสพติด (2.34) รองลงมาคือเรื่อง ความรู้เรื่องอันตรายและโทษของยาเสพติด (2.31) ความรู้เรื่องกฎหมายยาเสพติด (2.24) และ ความรู้เรื่องยาเสพติดให้โทษ (1.96)

2.4 ด้านพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด โดยภาพรวมแล้วจัดอยู่ในระดับ มากที่สุด (4.77) แต่เมื่อพิจารณาเข้าไปในรายละเอียดพบว่า ที่จัดอยู่ในระดับ มากที่สุด ได้แก่ คบเพื่อนโดยไม่สนใจว่าเขาจะติดยาหรือไม่ (5.00) รองลงมาคือ ชอบเที่ยวเตร่ยามค่ำคืน (4.93) ชอบจับกลุ่มกับเพื่อนโดยไม่สนใจว่า เขาเป็นใคร (4.84) ไม่เข้าร่วมกิจกรรมออกกำลังของโรงเรียน (4.56) และไม่เข้าร่วมกิจกรรมสาธารณประโยชน์ของสังคม (4.50)

2.5 ด้านอิทธิพลจากหนัง สื่อสิ่งพิมพ์ ลามก โดยภาพรวมแล้ว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินตนเองว่า มีอิทธิพลจัดอยู่ในระดับ มากที่สุด (4.87) ที่จัดอยู่ในระดับ มากที่สุด ได้แก่ ชอบเลียนแบบ การเสพยาจากหนัง (4.95) รองลงมาคือ ชอบดูพระเอก หรือ นางเอกที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (4.94) เมื่อดูหนังสือ จะชื่นชอบ เมื่อเห็นเขาเสพยา (4.84) ชอบหนังประเภท ยาเสพติด (4.83) และ ชอบดูสื่อลามก (4.82)

3. วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาประสิทธิภาพกระบวนการจัดการความรู้เรื่องกฎหมายยาเสพติด

3.1 ภายหลังจากที่มีการจัดกระบวนการจัดการความรู้ภายใต้หัวข้อเรื่อง กฎหมายยาเสพติด แล้วพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินตนเองหลังจากอบรมว่า ด้านการค้นหาความรู้ จัดอยู่ในระดับ มาก (4.41) ที่จัดอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เรื่อง การจัดอบรมมีกระบวนการจัดการที่ทำให้เกิดการเรียนรู้เรื่องกฎหมายยาเสพติด (4.63) รองลงมาคือ มีการค้นหาความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดภายหลังจากการจัดอบรม (4.51) ที่จัดอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ เป็นการได้ความรู้ตามที่นักเรียน/นักศึกษาต้องการ เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการรับฟัง (4.41) และขั้นตอนและวิธีการสอน ก่อให้เกิดความต้องการในการสืบค้นความรู้ทางกฎหมายยาเสพติด (4.10)

3.2 ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินตนเองหลังจากอบรมว่า ด้านประโยชน์จากการจัดกระบวนการ จัดอยู่ในระดับ มาก (4.42) แต่เมื่อพิจารณาเข้าไปในรายละเอียดพบว่า ที่จัดอยู่ในระดับ มากที่สุด ได้แก่ มีวิธีการสืบค้นข้อมูลเรื่องกฎหมายยาเสพติดที่หลากหลายวิธี (4.66) ที่จัดอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ เกิดความตระหนักในการที่จะเรียนรู้กฎหมายยาเสพติด (4.45) รองลงมาคือ เกิดความสามารถในการที่จะแสวงหาความรู้ใหม่ๆ (4.29) และมีความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้เดิมที่มีอยู่กับความรู้ใหม่ๆ (4.26)

3.3 ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินตนเองหลังจากอบรมว่า ด้านการจัดการความรู้ที่ได้รับให้เป็นระบบ จัดอยู่ในระดับ มาก (4.16) แต่เมื่อพิจารณาเข้าไปในรายละเอียดพบว่า ที่จัดอยู่ในระดับ มากที่สุด ได้แก่ ได้เพิ่มพูนความรู้ใหม่ๆ เกี่ยวกับ กฎหมายยาเสพติด (4.66) ที่จัดอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ ทราบว่า กฎหมายยาเสพติด มีที่มาเหตุใดบ้าง (4.18) รองลงมาคือ รู้จักแห่งสืบค้นข้อมูลความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด (3.98) รู้จักจัดระบบการเรียนรู้ กฎหมายยาเสพติด ได้อย่างเหมาะสม (3.83)

3.4 ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินตนเองหลังจากอบรมว่า ด้านการเข้าถึงความรู้ จัดอยู่ในระดับ มาก (4.51) แต่เมื่อพิจารณาเข้าไปในรายละเอียดพบว่า ที่จัดอยู่ในระดับ มากที่สุด ได้แก่ วิธีการนำเสนอทำให้เกิดการอยากเรียนรู้ (4.62) รองลงมาคือ เรื่อง การบรรยายก่อให้เกิดการเรียนรู้ (4.56) ที่จัดอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ มีการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ที่ได้รับแก่กันและกัน (4.46) และ สามารถที่จะเลือกใช้ความรู้ที่เกิดจากการจัดการความรู้ได้เป็นอย่างดี (4.41)

4. วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาแนวทางในการป้องกันการเสพยาเสพติดของกลุ่มเยาวชนจากการจัดการความรู้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์นั้นได้แก่ ครูฝ่ายปกครองจากโรงเรียนจำนวน 20 คน โดยใช้วิธีการเจาะจง

สำหรับการศึกษาแนวทางในการป้องกันการเสพยาเสพติดของกลุ่มเยาวชนนั้น ผู้วิจัยขอนำตารางผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 มาสรุปเพื่อที่จะนำไปสู่การพิจารณาเป็นแนวทางในการป้องกันการเสพยาเสพติดดังต่อไปนี้

4.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจไปเสพยานั้น อันดับ 1 คือ เรื่อง อิทธิพลจากหนัง สื่อสิ่งพิมพ์ ลามก (4.87) โดยสิ่งที่จะเป็นแรงจูงใจมากที่สุดก็คือ การชอบเลียนแบบ การเสพยาจากหนัง หรือภาพยนตร์ รองลงมาคือ พฤติกรรมการเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด ก็คือ เรื่อง การชอบเที่ยงเตร่ยามค่ำคืน ที่สามารถเป็นปัจจัยที่จะทำให้เสี่ยงต่อการติดยา ต่อมาคือ ครอบครัวจะมีอิทธิพลต่อการเสี่ยงในการเสพยาเช่นกัน กล่าวคือ พ่อแม่ไม่สนใจ ไม่ให้ความอบอุ่น ก็อาจทำให้เกิดการเสี่ยงต่อการหันไปเสพยา และเรื่อง อิทธิพลจากเพื่อนก็มีส่วนสำคัญเช่นกัน โดยเพื่ออาจจะชักชวนให้รู้จักกับการเสพยาเสพติด สิ่งเหล่านี้ก็สามารถเป็นแรงจูงใจในการไปเสพยา และอีกเรื่องหนึ่งซึ่งมีส่วนสำคัญที่ทำให้หันไปเสพยาก็คือ ด้านความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด โดยเฉพาะ ความรู้เรื่องข้อมูลข่าวสารยาเสพติด หากไม่มีข้อมูลอาจหลงผิดไปเสพยากได้ง่ายขึ้น

4.2 สำหรับการจัดการความรู้เรื่อง กฎหมายยาเสพติดนั้น สิ่งที่ได้ผลมากที่สุด เรียงตามลำดับดังต่อไปนี้

จากการจัดกิจกรรมกระบวนการ “การจัดการความรู้เรื่อง กฎหมายยาเสพติด” โดยผู้วิจัยมีการจัดกระบวนการโดยใช้กระบวนการหลักสูตรคือ 1. การบรรยายเป็นเวลา 1 ชั่วโมง 2. การจัดกลุ่มเพื่อทำการอภิปราย 3. การจัดกลุ่มให้มีการนำเสนอข้อคิดเห็น 4. การแข่งขันกันเพื่อสืบค้นข้อมูลกฎหมายยาเสพติด ด้วยกระบวนการเหล่านี้ ภายหลังจากการจัดกิจกรรม ประมาณ 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยก็ได้ทำการประเมินผลการจัดกิจกรรม การจัดการความรู้ ดังกล่าว ผลการประเมินพบว่า สิ่งที่ได้ประโยชน์มากที่สุดก็คือ ด้านการเข้าถึงความรู้ (4.51) โดยการให้นักเรียน/นักศึกษาได้นำเสนอข้อมูล วิธีนี้จะช่วยให้เกิดการอยากเรียนรู้ ต่อมาคือ ด้านประโยชน์จากการจัดกระบวนการ (4.42) ซึ่งใน ส่วนนี้ นักเรียนหรือนักศึกษาก็จะมีวิธีการสืบค้นข้อมูลเรื่อง กฎหมายยาเสพติดที่หลากหลายวิธี ต่อมาคือ ด้านการค้นหาความรู้ (4.41) การจัดกิจกรรมในลักษณะดังกล่าว จะช่วยให้เกิดกระบวนการการอยากเรียนรู้เรื่อง กฎหมายยาเสพติด และ ด้านการจัดการความรู้ที่ได้รับให้เป็นระบบ (4.16) ในส่วนนี้ทำให้นักเรียน/นักศึกษาได้เพิ่มพูนความรู้ใหม่ๆ เกี่ยวกับ กฎหมายยาเสพติด

อภิปรายผล

1. สาเหตุหรือเหตุผลต่างๆ ที่ทำให้เด็กและเยาวชนเหล่านั้นไปเสพยาเสพติดให้โทษ โดยมุ่งเป้าไปที่กลุ่มเยาวชน ซึ่งพบ ดังนี้

ข้อค้นพบที่ 1 ด้านอิทธิพลที่มาจากเพื่อน โดยภาพรวม จัดอยู่ในระดับ มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า เพื่อนดูเหมือนจะมีอิทธิพลแต่ก็ไม่มากนัก เพราะโดยภาพรวมแล้วยังมีอิทธิพลอยู่ในระดับ มาก เท่านั้น ยังไม่ มากที่สุด ดังนั้น จะสังเกตเห็นว่า กลุ่มวัยรุ่นถึงแม้จะเป็นเพื่อนกัน แต่ก็มีบางส่วนที่เชื่อเพื่อนบ้าง บางส่วนที่ไม่เชื่อ อย่างไรก็ตาม หากคบเพื่อนดีก็ดี หากคบเพื่อนไม่ดีก็จะทำให้วิธีการดำเนินชีวิตอาจหลงผิดก็ได้ แต่เมื่อพิจารณาเข้าไปในรายละเอียดพบว่า ที่จัดอยู่ในระดับ มากที่สุด ได้แก่ เพื่อนชักชวนให้รู้จัก ซึ่งตรงนี้น่าเป็นห่วงอย่างมาก เพราะจากสถานการณ์ที่อำเภอกระสัง ถือว่า เป็นเขตที่น่าจะต้องให้ความระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง เพราะกลุ่มเยาวชนถือว่าเป็นกำลังของชาติ ควรมีนโยบายหรือมีการสร้างให้มีจิตตระหนักเพื่อให้หลีกเลี่ยงจากการเสพยาเสพติดให้มาก เพราะเพื่อนถือว่าสามารถที่จะชักจูงให้หลงผิดและหลงชอบได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ชวลิต กงเพชร (2559) ได้ทำวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มนักเรียนหญิงในจังหวัด โดยมีวัตถุประสงค์คือ ผลการศึกษาของปัจจัยทีมีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติด (แรงจูงใจ) สามารถแบ่งแรงจูงออกเป็น กลุ่ม ๆ ได้ทั้งหมด 3 กลุ่มดังนี้คือ ปัจจัยหลัก (ความอยากรู้อยากลอง เพื่อน พีน้อง แฟน และความเชื่อผิด ๆ) ปัจจัยเสริม (การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เทียวสถานบันเทิง) และปัจจัยเอื้อ (ครอบครัวไม่สมบูรณ์ ดาราใช้) โดยแต่ล่ะ ปัจจัยหนุนเสริมทำให้เกิดนักเสพหน้าใหม่เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่อง เพื่อน ที่สามารถจูงใจในการหลงผิดหรือผลชอบได้ ดังนั้น เพื่อนจึงมีบทบาทที่สำคัญต่อการที่จะเสพหรือไม่เสพ

ข้อค้นพบที่ 2 ด้านอิทธิพลจากครอบครัว โดยภาพรวมแล้วมีอิทธิพลอยู่ในระดับ มาก แต่เมื่อพิจารณาเข้าไปในรายละเอียดพบว่า ที่จัดอยู่ในระดับ มากที่สุด ได้แก่ พ่อแม่ไม่สนใจ ไม่ให้ความอบอุ่น ที่จัดอยู่ในระดับมาก ได้แก่ พ่อแม่ ปล่อยปละละเลยในการดูแล รองลงมาคือ พ่อแม่กินเหล้า ทะเลาะกันทุกวันและมีความเครียดอยู่ภายในบ้าน ไม่ค่อยมีความยิ้มแย้มแจ่มใส ที่จัดอยู่ในระดับ น้อย ได้แก่ พ่อแม่แยกทางกัน จะเห็นว่า พ่อแม่ไม่สนใจไม่ให้ความอบอุ่น อันนี้จัดอยู่ในระดับที่มากที่สุด แสดงให้เห็นว่า การปล่อยปละละเลยไม่สนใจที่จะดูแลเด็กๆ จะทำให้เกิดความไม่อบอุ่นในครอบครัว ซึ่งส่งผลให้เยาวชนสามารถที่จะไปทำกิจกรรมอย่างอื่นๆ ที่ทั้งดีและไม่ดีได้ ดังนั้น การเอาใจใส่ดูแลเยาวชนของพ่อกับแม่ จึงเป็นเรื่องที่จะต้องให้ความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันแรกที่จะต้องดูแลมากที่สุด คือ สถาบันครอบครัว ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ บุญศรี พรหมมาพันธุ (2542) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัญหาสารเสพติดในกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ก่อสร้าง ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวผู้ใช้แรงงานก่อสร้างส่วนใหญ่ มีความเห็นว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อการใช้สารเสพติดหรือไม’ใช้สารเสพติด อันดับแรกคือ สิ่งแวดล้อม รองลงมาคือ ครอบครัว ชุมชน สื่อมวลชนและสื่อบุคคล กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่าสาเหตุสำคัญที่สุดที่ทำให้ใช้สาร เสพติด คือ การใช้เพื่อผ่อนคลายความเครียด รองลงมา ได้แก่ ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ต้องใช้ แรงงานมาก เพื่อนแนะนำ และคนในครอบครัวเป็นแบบอย่าง

ข้อค้นพบที่ 3 ด้านความรู้ สิ่งที่พบคือ เยาวชนมีความรู้ในประเด็นที่สอบถามทุกข้อ จัดอยู่ในระดับ น้อย โดยเริ่มตั้งแต่ประเด็นที่จัดอยู่ในระดับ ปานกลาง ได้แก่เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของยาเสพติด ซึ่งพบว่า ไม่ทราบว่า กฎหมายยาเสพติดเป็นอย่างไร รายละเอียดในปลีกย่อยเป็นอย่างไร แต่เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่า เยาวชนจะประเมินตนเองว่ามีความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดอยู่ในระดับ น้อย ได้แก่ เรื่อง มีการอบรมเรื่อง ความรู้ยาเสพติด รองลงมาคือเรื่อง ความรู้เรื่องอันตรายและโทษของยาเสพติด ความรู้เรื่องกฎหมายยาเสพติด และความรู้เรื่องยาเสพติดให้โทษ ดังนั้น การที่เยาวชนมีความรู้ในเรื่องนี้ อยู่ในระดับน้อย เยาวชนมีโอกาสที่จะไปเสพยาเสพติดได้ เพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือ อาจมีความรู้สึกว่า ไม่มีโทษอะไรก็ได้ อย่างไรก็ตามการเพิ่มความรู้ในเรื่อง กฎหมายยาเสพติดมีข้อดีหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทราบถึงโทษของยาเสพติดที่มีต่อร่างกายว่ามีผลที่ก่อให้เกิดอันตรายมากน้อยเพียงใดแล้ว ยังจะช่วยให้ทราบด้วยว่า หากมีการหลงผิดเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดแล้ว จะทำให้อนาคตของตนเองเป็นอย่างไร

ข้อค้นพบที่ 4 ด้านพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด โดยภาพรวมแล้วจัดอยู่ในระดับ มากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในปัจจุบัน มีสถานการณ์ที่สุ่มเสี่ยงต่อการยาเสพติดมาก ถึงแม้ว่าฝ่ายรัฐจะมีการควบคุม แต่ช่องทางในการลำเลียงมานั้น ค่อนข้างจะซับซ้อน จึงทำให้สุ่มเสี่ยง อย่างไรก็ตามพฤติกรรมเหล่านี้ ผู้ปกครองและครูอาจารย์จะต้องเฝ้าระวังเพื่อไม่ให้มีการหลงผิดในการเข้าไปยุ่งเกี่ยว อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาเข้าไปในรายละเอียดพบว่าที่จัดอยู่ในระดับ มากที่สุด ได้แก่ คบเพื่อนโดยไม่สนใจว่าเขาจะติดยาหรือไม่ ซึ่งพฤติกรรมการคบเพื่อนจะต้องเฝ้าระวังอย่างยิ่งเพื่อไม่ให้มีการหลงผิดให้มาก โดยอาจมีการห้ามในบางข้อ หรือ ทางโรงเรียนอาจจะต้องมีการอธิบายเพื่อให้มองเห็นว่า การคบเพื่อนเป็นเรื่องสำคัญ หรือ การที่เพื่อนชักจูงให้ไปรู้จักกับผู้ใหญ่หรือบางคนที่อยู่ภายนอกโรงเรียนที่ไม่ปลอดภัย ดังนั้นทางโรงเรียนจะต้องมีการกำชับเพื่อให้เยาวชนได้อยู่ในความควบคุมดูแลเพื่อให้เกิดความปลอดภัยมากที่สุด รองลงมาคือ ชอบเที่ยวเตร่ยามค่ำคืน ชอบจับกลุ่มกับเพื่อนโดยไม่สนใจว่า เขาเป็นใคร ไม่เข้าร่วมกิจกรรมออกกำลังของโรงเรียนและไม่เข้าร่วมกิจกรรมสาธารณประโยชน์ของสังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ต้องเฝ้าระวังให้มาก โดยเฉพาะการเที่ยวเตร่ในยามค่ำคืน ส่วนนี้อาจจะอยู่เหนือการควบคุมของทั้งโรงเรียนและผู้ปกครอง อย่างไรก็ตาม อาจจะต้องมีการอธิบายข้อเสียของการเที่ยวเตร่ตอนกลางคืนเพื่อไม่ให้เยาวชนได้หลงผิดและรักในการเที่ยวเตร่ ซึ่งจะทำให้เสียอนาคตได้

ข้อค้นพบที่ 5 ด้านอิทธิพลจากหนัง สื่อสิ่งพิมพ์ลามก โดยภาพรวมแล้ว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินตนเองว่า มีอิทธิพลจัดอยู่ในระดับ มากที่สุด ซึ่งหนังสือ หรือ สื่อสิ่งพิมพ์ลามกเหล่านี้สามารถเสพได้ง่ายเพราะสิ่งเหล่านี้จะมากับมือถือ คอมพิวเตอร์ หาดูได้ง่าย ไม่ยาก ดังนั้นจะต้องมีคำอธิบายให้ทราบว่า สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เยาวชนจะต้องระวังในการเสพ ไม่ควรที่จะหลงผิด เพราะการหลงผิดในสิ่งเหล่านี้อาจจะต้องทำให้เสียอนาคตต่อการเรียนได้ เพราะเมื่อพิจารณาในรายละเอียดของหัวข้อต่อไปพบว่า ที่จัดอยู่ในระดับ มากที่สุด ได้แก่ ชอบเลียนแบบ การเสพยาจากหนัง รองลงมาคือ ชอบดูพระเอก หรือ นางเอกที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด เมื่อดูหนังสือ จะชื่นชอบ เมื่อเห็นเขาเสพยา ชอบหนังประเภท ยาเสพติดและ ชอบดูสื่อลามก ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องพึงระวัง เพราะพฤติการณ์การเลียนแบบเป็นสิ่งที่ฝังอยู่ในจิตใจที่ชอบและอยากจะทำตาม การได้ทำตามพระเอกหรือนางเอกในหนังจะทำให้เกิดความรู้สึกว่า เป็นเรื่องที่ถูกต้อง ดังนั้น การอธิบายให้เยาวชนมองเห็นภาพของความเลวร้ายในภาพยนตร์บางเรื่องจะทำให้เยาวชนเกิดความตระหนักในการดูภาพยนตร์ ในการเสพสื่อ และรู้ทันในการเสพสื่อ

2. วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาประสิทธิภาพกระบวนการจัดการความรู้เรื่องกฎหมายยาเสพติด

ข้อค้นพบที่ 1 ภายหลังจากที่มีการจัดกระบวนการจัดการความรู้ภายใต้หัวข้อเรื่อง กฎหมายยาเสพติด แล้วพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินตนเองหลังจากอบรมว่า ด้านการค้นหาความรู้ จัดอยู่ในระดับ มาก ซึ่งความรู้ที่ได้รับจากการจัดกระบวนการนี้ พบว่า เยาวชนมีความรู้เพิ่มขึ้นจากผลของการประเมินตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้จัดอบรมในลักษณะการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นเวลา 2 วันกล่าวคือ ในวันที่ 1 ช่วง 3 ชั่วโมงแรกเป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายยาเสพติด แล้วพักรับประทานอาหาร จากนั้น อีก 3 ชั่วโมงต่อมา เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยการจัดเป็นกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดและกฎหมายที่จะนำไปใช้ และแนวทางในการลด ละ เลิก จากนั้นในวันถัดมา ก็จะเป็นการนำเสนอเพื่อเล่าประเด็นต่างๆ ภายในกลุ่ม ซึ่งจะมีรางวัลให้สำหรับผู้ที่เล่าได้ดี โดยมี

รางวัลที่ 1 รางวัลที่ 2 และรางวัลที่ 3 พร้อมทั้งรางวัลชมเชย ซึ่งผลของการจัดอบรมกระบวนการจัดการความรู้เรื่องยาเสพติดพบว่า มีผลความพึงพอใจจัดอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยเมื่อพิจารณาเข้าไปในรายละเอียดพบว่า ที่จัดอยู่ในระดับ มากที่สุด ได้แก่ เรื่อง การจัดอบรมมีกระบวนการจัดการที่ทำให้เกิดการเรียนรู้เรื่องกฎหมายยาเสพติดรองลงมาคือ มีการค้นหาความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดภายหลังจากการจัดอบรม ที่จัดอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ เป็นการได้ความรู้ตามที่นักเรียน/นักศึกษาต้องการ เป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการรับฟังและขั้นตอนและวิธีการสอนก่อให้เกิดความต้องการในการสืบค้นความรู้ทางกฎหมายยาเสพติด ดังนั้น จากผลการวิจัยจึงสรุปได้ว่า ช่วงอายุของเยาวชนประมาณ 15-18 นี้ หากจะมีการจัดกิจกรรม ควรเป็นลักษณะคือ 1. จัดให้เป็นกลุ่ม ๆละ ไม่เกิน 8-10 คน

2. ตั้งหัวข้อประเด็นให้แต่ละกลุ่มทำการอภิปรายกัน 3. ให้มีการส่งตัวแทนมาอภิปรายนำเสนอ และ 4. มีรางวัลเป็นเกียรติบัตร หรือ เงินสด ให้ กระบวนการที่จัดในลักษณะนี้จะทำให้เยาวชนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายและมีความประสงค์อยากเรียนรู้ เพราะหากผู้จัดอบรมให้ความรู้อย่างเดียว เยาวชนจะไม่สนใจในการฟัง ต้องทำเป็นกลุ่มและให้อภิปรายคุยกัน การจัดกิจกรรมจะต้องนั่งให้ห่างกัน แยกกันให้เห็นได้ชัด และอีกประการหนึ่ง การจัดกิจกรรมดังกล่าว จะต้องมีผู้เข้าอบรมไม่เกินครั้งละ 200 คน จะได้ประมาณ 20 กลุ่ม พอดี และให้แยกโต๊ะห่างกัน การบรรยายจะต้องมี PowerPoint และจะต้องบรรยายโดยไม่ยืนอยู่ตรงเวทีอย่างเดียว จะต้องเข้าไปบรรยายแบบใกล้ชิด ค่อยๆ เดิน ค่อย ๆ บรรยาย จึงจะถือว่าเป็นการสร้างบรรยากาศของการบรรยายที่น่าสนใจ

ข้อค้นพบที่ 2 ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินตนเองหลังจากอบรมว่า ด้านประโยชน์จากการจัดกระบวนการจัดอยู่ในระดับ มาก สำหรับผลของการประเมินที่จัดอยู่ในระดับ มาก แต่ยังไม่ถึง มากที่สุดนั้น สาเหตุเป็นเพราะเยาวชนอาจจะยังไม่มีประสบการณ์ในเรื่องการอบรมในลักษณะดังกล่าว จึงทำให้ช่วงแรกจะติดขัด แต่เมื่อมีความรู้สึกคุ้นเคยก็จะเกิดความรู้สึกว่าตนเองได้รับประโยชน์จากการเข้าอบรม แต่เมื่อพิจารณาเข้าไปในรายละเอียดพบว่า ที่จัดอยู่ในระดับ มากที่สุด ได้แก่ มีวิธีการสืบค้นข้อมูลเรื่องกฎหมายยาเสพติดที่หลากหลายวิธี ที่จัดอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ เกิดความตระหนักในการที่จะเรียนรู้กฎหมายยาเสพติด รองลงมาคือ เกิดความสามารถในการที่จะแสวงหาความรู้ใหม่ๆ และมีความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้เดิมที่มีอยู่กับความรู้ใหม่ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นข้อค้นพบอย่างหนึ่งที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการอบรม ซึ่งเด็กและเยาวชนจะมีการสื่อสารกันเพื่อให้เกิดความรู้ที่หลากหลาย โดยเฉพาะการใช้เครื่องมือทางโทรศัพท์เพื่อใช้สำหรับการสืบค้นข้อมูลเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ต่างๆ ที่สามารถนำมาใช้สำหรับการตอบคำถามได้เป็นอย่างดี

ข้อค้นพบที่ 3 ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินตนเองหลังจากอบรมว่า ด้านการจัดการความรู้ที่ได้รับให้เป็นระบบ จัดอยู่ในระดับ มาก ซึ่งจากการพิจารณาพบว่า เยาวชนเหล่านี้ มีระบบการจัดการความรู้ที่ได้รับอยากเป็นระบบมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสืบค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับ กฎหมายยาเสพติด ว่า ควรจะสืบค้นข้อมูลอย่างไรเพื่อให้ได้รับข้อมูลที่เป็นจริงมากที่สุด แต่เมื่อพิจารณาเข้าไปในรายละเอียดพบว่า ที่จัดอยู่ในระดับ มากที่สุด ได้แก่ ได้เพิ่มพูนความรู้ใหม่ๆ เกี่ยวกับ กฎหมายยาเสพติด ที่จัดอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ ทราบว่า กฎหมายยาเสพติด มีที่มาเหตุใดบ้าง รองลงมาคือ รู้จักแห่งสืบค้นข้อมูลความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด รู้จักจัดระบบการเรียนรู้ กฎหมายยาเสพติดได้อย่างเหมาะสม ซึ่งในส่วนที่รับรู้ในลักษณะดังกล่าว จะช่วยให้เยาวชนเหล่านี้เกิดความรู้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษมากยิ่งขึ้น

ข้อค้นพบที่ 4 ผู้ตอบแบบสอบถามประเมินตนเองหลังจากอบรมว่า ด้านการเข้าถึงความรู้ จัดอยู่ในระดับมาก แต่เมื่อพิจารณาเข้าไปในรายละเอียดพบว่า ที่จัดอยู่ในระดับ มากที่สุด ได้แก่ วิธีการนำเสนอทำให้เกิดการอยากเรียนรู้ รองลงมาคือ เรื่อง การบรรยายก่อให้เกิดการเรียนรู้ ที่จัดอยู่ในระดับ มาก ได้แก่ มีการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ที่ได้รับแก่กันและกัน และ สามารถที่จะเลือกใช้ความรู้ที่เกิดจากการจัดการความรู้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งการได้รู้จักนำเสนอข้อมูลในลักษณะดังกล่าว จะทำให้เยาวชนได้มีประสบการณ์ในการนำเสนอ รู้จักคิด รู้จักออกแบบเพื่อทำให้ผู้ฟังเกิดความสนใจและเกิดความเข้าใจในสิ่งที่ดำเนินการอยู่

3. วัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาแนวทางในการป้องกันการเสพยาเสพติดของกลุ่มเยาวชนจากการจัดการความรู้

สำหรับการศึกษาแนวทางในการป้องกันการเสพยาเสพติดของกลุ่มเยาวชนนั้น ผู้วิจัยขอนำตารางผลการ

วิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 มาสรุปเพื่อที่จะนำไปสู่การพิจารณาเป็นแนวทางในการป้องกันการเสพยาเสพติดดังต่อไปนี้

3.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจไปเสพยานั้น อันดับ 1 คือ เรื่อง อิทธิพลจากภาพยนตร์ สื่อสิ่งพิมพ์ ลามก (4.87) โดยสิ่งที่จะเป็นแรงจูงใจมากที่สุดก็คือ การชอบเลียนแบบ การเสพยาจากหนัง หรือภาพยนตร์ รองลงมาคือ พฤติกรรมการเสี่ยงต่อการติดยาเสพติด ก็คือ เรื่อง การชอบเที่ยงเตร่ยามค่ำคืน ที่สามารถเป็นปัจจัยที่จะทำให้เสี่ยงต่อการติดยา ต่อมาคือ ครอบครัวจะมีอิทธิพลต่อการเสี่ยงในการเสพยาเช่นกัน กล่าวคือ พ่อแม่ไม่สนใจไม่ให้ความอบอุ่น ก็อาจทำให้เกิดการเสี่ยงต่อการหันไปเสพยา และเรื่อง อิทธิพลจากเพื่อนก็มีส่วนสำคัญเช่นกัน โดยเพื่ออาจจะชักชวนให้รู้จักกับการเสพยาเสพติด สิ่งเหล่านี้ก็สามารถเป็นแรงจูงใจในการไปเสพยา และอีกเรื่องหนึ่งซึ่งมีส่วนสำคัญที่ทำให้หันไปเสพยาก็คือ ด้านความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด โดยเฉพาะ ความรู้เรื่องข้อมูลข่าวสารยาเสพติด หากไม่มีข้อมูลอาจหลงผิดไปเสพยากได้ง่ายขึ้น ซึ่งในปัจจัยต่างๆ ที่นักวิจัยได้ค้นพบนั้น อาจมีประเด็นที่เหมือนและแตกต่างจากกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2540) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ ผลการสำรวจเพื่อประเมินผลการดำเนินงานป้องคัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ด้านปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้ร่วมสัมมนาทั่ว ประเทศ พ.ศ. 2539 ซึ่งได้จัดลำดับความสำคัญไว้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ได้แก่เรื่องเศรษฐกิจและปัญหาครอบครัว ทำให้ผู้ปกครองมีเวลาดูแลนักเรียนในเรื่องการ ป้องคันการเสพยาเสพติดได้น้อยมาก ทำให้นักเรียนขาดความอบอุ่น จึงหันหน้าเข้าพึ่งยาเสพติด ลำดับที่ 2 สภาพแวดล้อมและการโฆษณาของสื่อมวลชนยั่วยุให้นักเรียนคล้อยตามและอยาก ลองเสพด้วยความหลงผิด เพราะมีค่านิยมและลอกเลียนแบบในสิ่งผิดๆ ลำดับที่ 3 โรงเรียนขาดบุคลากรที่มีความรู้ ทุ่มเท และมีความเข้าใจในการแก้ไขปัญหาอย่าง แท้จริง เนื่องจากครูมีชั่วโมงสอนมาก จึงไม่มีเวลาที่จะมาดูแล และสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนมากนัก ลำดับที่ 4 ขบวนการเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดซับซ้อนมาก ยากแก่การติดตาม ก้นหาตัวการ ผู้ผลิต หรือผู้นำมาค้าในโรงเรียน และเมื่อพบผู้ต้องสงสัยโรงเรียน ก็สามารถแก้ไขปัญหาได้ เนื่องจากผู้ค้าเป็นผู้มีอิทธิพล หรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และกลัวอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้น ลำดับที่ 5 เจ้าหน้าที่เห็นแก่ผลประโยชน์ จึงดูแล ควบคุม และปราบปรามไม่เด็ดขาดและ จริงจัง ทำให้การแพร่ระบาดของยาเสพติดยังแพร่เข้าสู่โรงเรียนอยู่เสมอ ลำดับที่ 6 การจัดระบบข้อมูลและแผนงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดใน ระดับโรงเรียนยังไม่ชัดเจนและต่อเนื่อง ทำให้โรงเรียนไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย กรมสามัญศึกษาได้ ลำดับที่ 7 ขาดการประสานงาน และร่วมมือของหน่วยงานที่รับผิดชอบในแต่ละหน่วยงาน ทำให้การดำเนินงานซ้ำซ้อน และไม่ได้รับผลเท่าที่ควร และดับที่ 8 โรงเรียนและผู้ปกครองไม่ยอมรับสภาพการติดยาเสพติดของนักเรียนในปกครอง อีกทั้งไม่กล้าเปิดเผยข้อมูล นักเรียนเองก็ไม่ยอมให้ข้อมูลและความร่วมมือ เพื่อหาแนวทาง ป้องกันและแก้ไข จึงทำให้นักเรียนยังคงมีความเสี่ยงในการติดยาเสพติดสูง

ดังนั้นจากปัจจัยที่มีอิทธิพลดังกล่าว แนวทางในการป้องกันเพื่อให้เกิดการเข้าไปเสพยาเสพติดของเด็กและเยาวชน ควรดำเนินการดังต่อไปนี้

ประการที่ 1 สร้างความตระหนักไม่หลงผิดเมื่อมีการเสพสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยเฉพาะภาพยนตร์ เช่น ทางโรงเรียนจะต้องสร้างสโลแกนหนึ่งเพื่อไม่ให้เยาวชนหลงไปเสพ หรือ จัดอบรมรู้ทันสื่อก่อนเสพสื่อ หรือ บรรจุเป็นตำราเรียนให้กับเยาวชน และมีการออกข้อสอบ เป็นต้น

ประการที่ 2 จัดอบรม ความรู้ให้กับพ่อแม่ หรือ มีหนังสือถึงพ่อและแม่เพื่อกำชับไม่ให้เยาวชนในการไปเสพสื่อสิ่งพิมพ์ที่เสี่ยงต่อการติดยาเสพติด และควรดำเนินการทุกปี เพื่อช่วยกันกำกับ โดยเฉพาะการรู้จักสร้างความอบอุ่นเพื่อให้เยาวชนเกิดความรู้สึกที่ดีต่อการดำเนินชีวิต

ประการที่ 3 ช่วยกันสอดส่องเพื่อไม่ให้มีการนำยาเสพติดเข้าไปยังโรงเรียน โดยวางมาตรการตั้งแต่ยาม

3.2 สำหรับการจัดการความรู้เรื่อง กฎหมายยาเสพติดนั้น สิ่งที่ได้ผลมากที่สุด เรียงตามลำดับดังต่อไปนี้

จากการจัดกิจกรรมกระบวนการ “การจัดการความรู้เรื่อง กฎหมายยาเสพติด” โดยผู้วิจัยมีการจัดกระบวนการโดยใช้กระบวนการหลักสูตรคือ

1. การบรรยายเป็นเวลา 1 ชั่วโมง ซึ่งโดยปกติการจัดบรรยายเพื่อให้เกิดความรู้นั้น เยาวชนรู้สึกว่า จะรับ

ข้อมูลได้ดีที่สุดก็คือ ประมาณไม่เกิน 1 ชั่วโมง แต่หากมีการบรรยายสนุกอาจจะไดอยู่ประมาณ 2 ชั่วโมงก็ได้ ประมาณ 1-2 ชั่วโมงโดยปกติสมองของคนเราจะรับได้ หากเกินนั้น จะเริ่มใส่ใจในเรื่องอื่นทันที ดังนั้นการบรรยายในที่นี้โดยเฉพาะเรื่องยาเสพติดให้โทษจะต้องมีเนื้อหาที่ครอบคลุมเพื่อให้ได้ข้อมูลมากที่สุด การบรรยายจะต้องปะปนไปด้วยเรื่องที่เยาวชนสนใจ และมีความสนุกกับการฟัง

2. การจัดกลุ่มเพื่อทำการอภิปราย การจัดการอภิปรายนั้น ควรจัดไม่เกิน 200 คน โดยแบ่งเป็น 20 กลุ่มๆ ละ 10 คน แล้ว มีใบงานเพื่อให้แต่ละกลุ่มได้อภิปราย ซึ่งแต่ละคน จะต้องเป็นหัวข้อเดียวกันในการอภิปราย เพราะจะได้แข่งขันกัน โดยผู้จัดจะต้องตั้งรางวัลให้แต่ละกลุ่มหากมีการบรรยายดี

3. การจัดกลุ่มให้มีการนำเสนอข้อคิดเห็น ภายหลังจากที่แต่ละกลุ่มได้มีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวางแล้ว ก็ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอข้อมูลเพื่อที่จะได้ตัดสิน

4. การแข่งขันกันเพื่อสืบค้นข้อมูลกฎหมายยาเสพติด ด้วยกระบวนการเหล่านี้ ภายหลังจากการจัดกิจกรรมประมาณ 2 สัปดาห์ ก็ให้ผู้จัดทำการประเมินผลการจัดกิจกรรม การจัดการความรู้ ดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ควรมีการจัดกิจกรรมในลักษณะนี้อีกหลายครั้ง เพราะจะทำให้นักเรียนและนักศึกษาสามารถวางแผนในการดำเนินชีวิตเพื่อหลีกพ้นจากยาเสพติด

2. ควรให้นักเรียนหรือนักศึกษาเหล่านี้ได้รับความรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความรู้ที่เพิ่มขึ้นในด้านกฎหมาย

3. ควรมีการจัดกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันเกี่ยวกับกฎหมายยาเสพติด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเรื่อง “การศึกษาแนวทางในการแก้ปัญหากฎหมายยาเสพติดเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน”

2. ควรทำวิจัยเรื่อง “แนวทางการบังคับใช้กฎหมายยาเสพติดที่ผลต่อการลด ละ เลิกยาเสพติดของประชาชน”

เอกสารอ้างอิง

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). การวิเคราะห์ ผลการสำรวจเพื่อประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

ชวลิต กงเพชร. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้สารเสพติดของกลุ่มนักเรียนหญิงในจังหวัดกาฬสินธุ์. ปริญญาดุษฎีนิพนธ์ สาขาการพัฒนาสุขภาพชุมชน คณะแพทย์ศาสตร์. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

บุญชม ศรีสะอาด. (2542). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาสน์.

บุญศรี พรหมมาพันธุ์. (2542). การศึกษาปัญหาสารเสพติดในกลุ่มผู้ใช้แรงงานก่อสร้าง. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.